

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.45. Mauriti Fata. Phocas Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII *mei causa tempestas ista exorta est, mitte*
A. C. 601. *te me in mare, ut tranquillitas redeat.*

§. XLV.

Mauritii fata. Phocas Imperator.

Cum Mauritius Imperator pactorum
 fidem temere fregisset, illatam ab A-
 varum Duce cladem passus, pacem de-
 nuo petere coactus est; at captivos re-
 dimere recusavit, quamvis initio Barba-
 rus modicum pretium peteret, nempe
 in singulos milites aureum, deinde me-
 dium, & demum sextam partem, id est,
 obolos Atticos quatuor. Hac Mauriti-
 avaritia Avarum Rex in furorem versus
 ad unum omnes interfici iussit. Tunc
 vero Imperatorem facti pœnitentia sub-
 iit, missisque ad præcipuas Ecclesias &
 Monasteria Libellis cum pecunia, cereis
 & thure, flagitavit, preces pro se ad
 Deum fundi, ut in hac potius vita quam
 in altera puniretur. Jam diu ante for-
 dida avaritia Mauritius suorum odium
 in se concitaverat, hinc ultimo Regni
 sui anno, cum iussisset milites ultra Da-
 nubium hyberna agere, quo sumptibus
 parceret, & ipsi in hostico raptis vive-
 rent, seditione commota Phocam Centu-
 rionem Clypeo impositum Centurio-
 num Exarchum proclamant, atque fr-
 ctione illorum militum, qui ab amicis
 colore virides dicebantur, ad eundem
 defi-

Theophyl.

Simoc. VII.

hist. c. 15.

Theophan.

an. in. p. 235.

Id. ann. 20.

p. 239. 8.

Simoc. VIII

c. II.

Simoc. VIII

c. 67.

Theophan.

p. 240.

deficiente, Mauritius Imperatoriæ Di-
gnitatis Insignia abjicere, navigio se com-
mittere, & intempesta nocte fugam ca-
pere compellitur, plebe Constantinopo-
litana contumeliosis cantionibus paulo
antea potentissimum Principem inse-
ctante. At turbulenta tempestas Pre-
nete, quod centum quinquaginta stadiis
seu septem leucis a Civitate distabat,
appellere coëgit. Interim Phocas usque
ad *Hebdomon* pervenerat, ibique a Cy-
riaco Patriarcha in Ecclesia S. Joannis
die Veneris 23. Nov. Indictione sexta
anno 602. Imperator coronatus, tum Do-
minica sequente vigesimo quinto ejus-
dem mensis curru sublimis, & trium-
phanti similis Constantinopolim invec-
tus est. Uxori quoque Leontiaë coronam
imponi jussit, cohortibus militum, qui-
bus ab amictu caruleo nomen erat, ad-
versantibus, & conclamantibus, necdum
vita excessisse Mauritium; quod ubi
Phocas audivit, misit, qui Mauritium in-
sequerentur. Is ad S. Antonium haud
procul Prenete cum uxore & octo libe-
ris, quinque filiis, & tribus filiabus (nam
natu maximus, cui nomen Theodosius,
fugerat) comprehensus, cum quinque fi-
liis prope Calcedonem jugulatur, atque
ut acerbior dolore cor paternum tor-
queretur, & nati ante parentis oculos pe-
rissent, prius pueri trucidantur. Cum

Sæculum VII
A. C. 602.

Simoc. VIII.
c. 10.
Chr. pasch.
p. 378.

Mauritius
perimitur.

Sæculum VII bona Nutrix Regio Principi natu min
A. C. 603. mo necdum ablactato vitam servatur

filium suum supponeret, obsistens Mau-
 ritius propriam prolem percussoribus
 prodidit, atque inter filiorum suorum

Psal. 118.

Chr. Pasch.

cædes exclamare auditus est: *Iustus*
Domine! & rectum Judicium tuum!

occubuit Mauritius 27. Nov. anno 603
 cum regnasset annis viginti & tribus

Sup.
XXXIV.

§. 48.

Simoc. c. 12.

13.

mensibus. Cum eo Frater & alii primi
 Dignitatis viri necati. Corpora in ma-
 re projecta; at capita Constantinopolim

delata & in quodam loco prope portam

Civitatis præfixa. Theodosius Mauri-
 filius quoque postea captus, & oculis

Ecclesia Sopatram Mauriti filiam, So-
 ctarum numero adscriptam, honorat;

Mart. Rom.

9. Nov.

Prat. Spir.

c. 127.

Damiana autem ejusdem Soror Jeroso-
 lymam profecta, & Abbatissæ Munte-

functa, cum quadam Nepte sua sanctis-
 me vitam duxit.

Greg. XI.
epist. c. 1.

id. Phocæ & Leontia uxoris Imaginibus
 septimo Cal. Maji eadem Indictione fer-

ta id est 25. April. anno 603. Romam de-
 latis, Clerus, Senatusque in Laterano

in Basilica Julii more consueto acclama-
 vit: *Christe! exaudi nos! Vivat Pho-*

cas Imperator, & Leontia Imperatrix.

Imagines S. Gregorio jubente in Coe-
 torium S. Cæsarii in Palatio depositæ fer-

runt, & mense Junio sequente S. Papa
 datis ad Phocam Imperatorem litteris

Impe

Imperii Romani coronam gratulatur, *Sæculum VII*
Deus, inquit, supremus vitæ humanæ Ar- A. C. 603.

biter quandoque unum hominem evebit, *II. epist. 38.*

ut plectat plurimos, quod in longa nostra afflictione experti sumus; quandoque, ut plurimis afflictis solamen ferat, alium, cuius Misericordia omnium animos vesti-

ciat, ad summum Potestatis fastigium evebit, quod futurum esse tua Pietate regnante speramus. Deinde hortatur Principem, ut omnia Regni præcedentis mala, testamenta instinctu aliorum, quos avaritia impellit, condita, Donationes extortas auferat, ut quisque Bonis suis & libertate in pace fruatur; Quippe, in-

quit, ea inter Imperatores Romanorum, aliarumque Nationum Reges reperitur differentia, quod hi mancipiis, Tu vero liberis hominibus imperes. Ex hac Epistola cernitur, quam parum Mauriti Regnum ipsi probaretur. Id rursus ex Epistola sequente apparet, nam, cum Phocas scripsisset, se mirari, quod Constantinopoli nullum Legatum a Pontifice

missum invenisset, S. Gregorius respondit: Id non negligentia nostræ, sed duræ necessitati adscribendum. Nam omnes Ecclesiæ Nostræ Ministri cum tremore superbam Dominationem aversabantur, nec permoveri ullus poterat, ut Constantinopolim proficisceretur in Arcem Cæsaream diversurus. Tum Imperatori Bonifac-

II. epist. 45.

Sæculum VII. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 A. C. 603. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 Bonifacium Diaconum, quem ad eum mis-
 tit, commendat, & auxilium efficiendum
 rogat adversus Longobardos, *Qui nos,*
inquit, jam annis triginta quinque ultra,
quam Oratione explicare possim, vexant.
 Scripsit quoque ad Leontiam Imperatri-
 cem, exhortans, ut S. Pulcheriam &
 S. Helenam imitaretur, & S. Petri Eccle-
 siæ tutelam susciperet. Tandem etiam
 ad Cyriacum Patriarcham dedit Episto-
 lam, eique Bonifacium Diaconum com-
 mendavit, nec oblitus est exhortari, ut
 ambitiosum nomen Episcopi Oecumeni-
 ci dimitteret.

§. XLVI.

Joannis Evoriensis Causa.

XII. ep. 2. **H**aud multo post tempore Alcysen E-
 piscopus Coreyræ, quam hodie Corfu
 dicunt, querelas ad S. Gregorium de-
 tulit contra Joannem Episcopum Evo-
 riensem in Epiro, qui e Sede sua ob Bar-
 barorum incursum migrare coactus, ad
 urbem Cassiopem in Insula Coreyra con-
 fugerat, & Corpus S. Donati, quondam
 sub Theodosio Magno Episcopi Evorien-
 sis, Miraculis clari, secum advexerat.
 Sozo. VII. Postea autem eo non contentus, quod
 sibi tutum receptaculum fuisset conce-
 sum, Cassiopem Alcysonis Jurisdictioni
 subtrahere, & Auctoritatem Episcopa-
 lem exercere attentavit, Mandato ab
 Imperatore subreptitie impetrato, quo fa-
 ctum